

Reforma justiției depinde decisiv de calitatea resurselor umane din sistem și aloarea lor eficientă în funcție de nevoi, constată SAR

OAMENI JUSTIȚIEI

Politica de cadre în magistratură pe termen scurt și mediu

Mecanismul de Cooperare și Verificare include o prima conditionalitate centrată pe transparenta și eficiența sistemului judiciar. Întreaga reformă a justiției din România depinde în mod obligatoriu de calitatea resurselor umane din sistem și de aloarea lor eficientă în funcție de nevoile concrete ale sistemului și de specializarea magistratilor.

In ultimul raport al Comisiei Europene au fost formulate numeroase recomandări, unele dintre ele cu impact în ceea ce privește politica de resurse umane în magistratura:

- *initierea unei analize independente a performanței sistemului judiciar și operarea modificărilor structurale necesare, inclusiv, dacă este cazul,*

transferul magistratilor. România ar trebui să adopte, de asemenea, măsuri immediate de reducere a dezechilibrelor din punct de vedere al capacitatilor prin extinderea transferului de posturi vacante între circumscripțiile teritoriale și între gradele de jurisdicție, precum și prin recurgerea pe scară mai largă la delegarea magistratilor în zone confrontate cu probleme acute în materie de resurse umane;

- *asigurarea unei tranzitii usoare și corecte din punct de vedere legal către un nou Consiliu Superior al Magistraturii, respectând cerințele legii privind eligibilitatea candidaților;*

creșterea capacității Institutului Național al Magistraturii (INM) în ceea ce privește formarea inițială și continuă și luarea de măsuri în vederea garantării unor standarde profesionale adecvate pentru toți noii magistrati, de exemplu prin extinderea cerinței de a promova examenul de capacitate la toate persoanele recrute; planificarea capacitatii INM în conformitate cu previziunile anuale privind nevoile de recrutare și de formare;

- *luarea în considerare a unei reformeaprofundate a sistemului disciplinar; reexaminarea obiectivelor și consolidarea capacitatii și a organizării inspectiilor judiciare pentru a se asigura concentrarea suficientă pe investigarea disciplinării; adaptarea tipurilor de sanctiuni disciplinare posibile pentru a permite o mai mare varietate a sanctiunilor și luarea de măsuri pentru asigurarea pedepselor disciplinare consecvente, proportionale și disuasive; introducerea unei evaluări anuale a performanței inspectiei judiciare.*

Vom încerca în cele ce urmează sa punctam acele chestiuni care, din punctul nostru de vedere, reprezinta prioritati pe termen scurt si mediu pentru rezolvarea problemelor de resurse umane în sistemul judiciar. Problematica legată de etica si integritate in sistemul judiciar nu va face in mod direct obiectul prezentului raport pentru ca a fost deja analizata in cadrul unui raport anterior: "CSM – arbitru sau sindicat?" disponibil online la www.sar.org.ro.

In pofida perceptiei generale ca magistratura este o profesie privilegiata, aceasta nu a reprezentat mereu o optiune atractiva din punctul de vedere al salarizarii si al drepturilor conexe. Lucrurile au inceput sa se imbunatateasca in 1996, cand a fost adoptata o noua lege de salarizare.

Rezultatul a fost ca in prima parte a anilor '90 a existat un exod de personal dinspre magistratura catre celelalte profesiile juridice unde beneficiile materiale erau mai mari. Promovarile erau in mare masura dependente de intrunirea unor conditi de vechime, recent introducandu-se concursurile ca mecanism de promovare la instantă si parchete superioare.

In aceste conditii era firesc sa asistam la o miscare pronuntata a resurselor umane in sus pe scara ierarhica spre pozitii care ofereau beneficii financiare mai mari. Aceasta ascensiune nu a fost mereu in favoarea eficienței sistemului pentru ca nu a fost corelată cu incarcatura de dosare de la fiecare nivel jurisdictional in partea.

S-a ajuns in timp la supra-incarcarea structurilor superioare si la vacantarea posturilor la structuri inferioare. Mai putin atractive. Deficitul de personal si proasta repartizare a resurselor umane pe niveluri in cadrul sistemului sunt tare vechi ale caror efecte sunt vizibile astazi.

Studiile de impact pentru noile coduri de procedura

Adoptarea noilor coduri de procedura, precum si a codurilor civil si penal, ofera o ocazie istorica pentru regandirea profunda a sistemului de instante si parchete. Printr-un proiect finantat din imprumutul contractat cu Banca Mondiala Inainte se vor realiza studii de impact pentru aceste documente fundamentale care vor constitui baza functionarii sistemului judiciar. Aceste studii ofera oportunitatea perfecta pentru analizarea noii impartiri a

mecanismul de solutieare a problemei practicili neunitare. Comisia Europeana arata in iulie 2009 ca: "Noul mecanism permite judecatorului, din oficiu sau la cererea uneia dintre parti, sa ceara ICCJ sa se pronunte cu privire la o prevedere legislativa relevanta pentru dosar si cu privire la care exista jurisprudenta neunitara. Decizia ICCJ este obligatoria erga omnes. Noua procedura suplimenteaza mecanismul existent al recursului in interesul legii, insa genereaza controverse pentru ca procesele vor fi suspendate pana la momentul la care ICCJ va pronunta

Fig. 1. Fluctuatiile de personal in magistratura (sursa: rapoartele anuale CSM)

	2005	2006	2007	2008	2009
Pensionare judecatori	118	95	38	159	350
Pensionare procurori	118	78	42	113	243
Intrare in profesie - judecatori	86 (INM) + 152(concurs) +	104 (INM) + 70 (concurs) +	80 (INM) + 4(concurs) +	98 (INM) + 82 (concurs) +	74 (INM) + 129(concurs)
	48 (fara concurs)	25 (fara concurs)	75 (fara concurs)	5 (fara concurs)	
Intrare in profesie - procurori	30 (INM) + 70 (concurs) +	53 (INM) + 79 (concurs) +	34 (INM) + 5 (concurs) +	79 (INM) + 135 (concurs) +	97 (INM) + 85 (concurs)
	32(fara concurs) +	50 (fara concurs)	135 (fara concurs)	34 (fara concurs)	
	92 (de la Curtea de Conturi)				

competentelor intre instante si parchete (prefigurata in Legea Micii Reforme aflată in dezbatere parlamentara), a incarcaturii de dosare pe niveluri de jurisdicție luană in considerare volumul de munca de pana acum si a necesitatii reale de personal la in functie de prevederi procedurale proaspăt introduce. De asemenea, ar trebui realizate simulari pe baza datelor existente in sistem cu privire la functionalitatea unor mecanisme inovatoare, cum este, spre exemplu,

hotararea. De asemenea, exista temeri ca acest mecanism va afecta celeritatea proceselor pentru ca nu exista limitari cu privire la utilizarea sa in cadrul aceluiasi dosar". Este impede ca problema jurisprudentei neunitare este extrem de serioasa in Romania (existand deja condamnari la CEDO inclusiv pentru jurisprudenta neunitara in cadrul ICCJ), insa incercarea de a rezolva aceasta problema nu trebuie sa genereze dificultati si mai mari in practica.

Instante si parchete mici

Înființarea de instante și parchete în localități mici a constituit de-a lungul timpului un instrument electoral pentru oamenii politici care reprezentau zona respectivă. Sub pretextul aducerii justiției aproape de cetăteni s-au înființat prin lege instante și parchete exclusiv în scopuri electorale, acolo unde cererea din partea justificabililor nu justifică o asemenea decizie. Cheltuielile de resurse financiare, materiale și umane pentru funcționarea acestor structuri sunt semnificative, iar volumul redus de muncă în cadrul lor generează disparități în ceea ce privește încarcatura de dosare a magistratilor care lucrează la structuri similare.

O dată generată, problema să dovedită fi extrem de dificil de rezolvat atât din punct de vedere procedural, cat și din punct de vedere tehnic. Din punct de vedere procedural era nevoie de adoptarea unei legi de către Parlament, iar din punct de vedere tehnic era nevoie de o evaluare corectă a tuturor instantelor și parchetelor susceptibile de a fi desființate pentru a exista garantia ca nu se elimină structuri a căror funcționare era de fapt necesară pentru sistem.

Înca din 2005 au existat astfel de inițiative, peste 40 de structuri fiind propuse pentru desființare. Dupa un lung sir de evaluări tehnice, din lista initială a rezultat o listă care se rezuma la 5-6 structuri propuse pentru desființare. În multe dintre cazurile evaluate activitatea structurilor propuse pentru desființare a cunoscut o creștere spectaculoasă în perioada de evaluare. Desigur, în aceste condiții devine discutabil efortul politic necesar pentru modificarea legii mai este justificat de modestele rezultate practice urmarite.

Intrarea în magistratură

În ceea ce privește intrarea în sistem, legislația actuală permite două modalități distincte: absolvirea Institutului Național al Magistraturii și concursul pentru persoanele care au acumulat cel puțin 5 ani de vechime în

specialități juridice. Concursul se organizează anual, iar cel admisi trebuie să urmeze un stagiu de pregătire de 6 luni la INM. Pana în 2008 exista în legislatie o a treia posibilitate de intrare în magistratura prin interviu pentru persoanele care au ocupat anterior o funcție de judecător sau procuror pentru minim 10 ani.

Interviul ca metodă de selecție a fost criticat pentru că nu asigura un mecanism de verificare detaliată a cunoștințelor candidaților, fiind eliminat prin OUG 100/2007 cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2008. În raportul din februarie 2008 Comisia Europeană nota: „*Aproximativ jumătate din recrutările în sistemul judiciar au urmat o procedură ad hoc, pentru a asigura ocuparea rapidă a posturilor vacante existente. În aceste cazuri, posturile vacante au fost ocupate pe bază de interviuri și de experiență de muncă, fără a controla calificările sau pregătirea nouului magistrat*”. Ingrijorari similară au fost exprimate și în raportul elaborat în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare în iulie 2007.

Plecarea din magistratură

Discutiile publice despre modificarea sistemului de calcul al pensiei pentru magistrati a generat un flux puternic de pensionari în 2009. Aceasta tendință va fi probabilă și mai accentuată în 2010. În prezent, ritmul intrărilor în magistratura este mai mic decât ritmul ieșirilor din magistratura, fapt ce agravează problemele legate de existența resurselor umane calificate în sistem.

Pe de alta parte, anterior modificarii legislației privind pensionarea, magistrati puteau să obțină decizia de pensionare la momentul la care îndeplineau condițiile legale, dar să nu o pună în aplicare și sa ramână în sistem în așteptarea unui moment mai favorabil din punct de vedere financiar pentru ieșirea la pensie. În mod evident o astfel de practică introducea o doză mare de incertitudine în ceea ce privește existenta sau inexistentă resurselor umane în sistem pe termen mediu și lung.

Promovarea

1. Promovarea in functii de conducere

Incepand cu 2005 promovarile in functii de conducere la instante si parchete se realizeaza prin concurs cu exceptia functiilor de conducere de la Inalta Curte de Casatie si Justitie si a celor din cadrul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie (inclusiv Directia Nationala Anticoruptie si Directia de Investigare a Infrastructiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism) unde numirea se face de catre Presedintele Romaniei fie la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, fie la propunerea Ministrului Justitiei cu avizul CSM. Desi aceste concursuri ofera garantii mai mari privind obiectivitatea selectiei decat simplele interviuri, corectitudinea procedurilor de selectie a fost uneori pusa sub semnul intrebării. Cel mai celebru caz este cel al concursului pentru ocuparea unor functii de conducere la parchete din octombrie-noiembrie 2007 care a dus la trimiterea in judecata in 2008 de catre DNA a 6 persoane (un notar (fost membru CSM si fost judecator la ICCJ), un judecator si patru procurori dintre care un procuror general adjunct al Romaniei) care sunt suspectate ca ar fi influentat desfasurarea corecta a concursului. Dosarul este in curs in fata instantelor de judecata.

2. Promovarea la structuri superioare

Promovarea la structuri superioare se face conform legislatiei in vigoare prin concurs, cu exceptia ICCJ si a DNA si DIICOT unde accesul se face pe baza de interviu. Schemele de personal existente nu vor mai reflecta in mod necesar nevoile de personal din perspectiva aplicarii noilor coduri de procedura.

In cadrul Ministerului Public, chiar si in actuala impartire de competente pe niveluri de jurisdictie, se observa ca parchetele de pe langa Judecatorii si Tribunale sunt supraincarcate, pe cand cele de pe langa Curtile de Apel au o competenta redusa. Pe langa practica

previunii dosarelor de catre parchetele superioare de la cele inferioare, practica existenta doar la unele dintre parchete, solutia sugerata pentru aceasta problema a fost aceea a redistribuirii de posturi dinspre parchetele superioare catre cele inferioare care se confrunta cu deficit de personal.

Aceasta redistribuire ar presupune ca respectivele posturi sa fie vacante, si, pe cale de consecinta, o intelegera profunda a fenomenului care sa duca la oprirea consursurilor pentru structurile cu incarcatura redusa. Din pacate, deocamdata aceasta solutie nu a fost pusa in practica din cauza in conditiile in care cvasi-totalitatea posturilor de la structurile superioare sunt ocupate.

Sistemul de promovare a fost rafinat de-a lungul timpului pentru a permite accesul la instantele superioare in functie de specializarea judecatorilor, dar exista inca loc pentru imbunatatire in ceea ce priveste ponderea cunoastintelor de specialitate in cadrul concursului. De asemenea, ar trebui ca magistratii proaspat promovati sa aiba obligatia de a ramane la sectia respectiva o anumita perioada minima pentru ca pe parcursul timpului problemele de deficit de personal la sectiile cu incarcatura mare de dosare sa se diminueze. In acest context, atunci cand se stabilesc schemele de personal ar trebui sa fie avuta in vedere cu precadere nu doar nivelul respectivei instante, ci si eventuala competenta materiala speciala si dificultatea dosarelor pe care ii revin spre solutionare.

Implicitii ale alegerii magistratilor cu functii de conducere ca membri CSM

Atunci cand persoanele aflate la conducerea instantelor au devenit membri CSM, ei au avut de optat intre a-si mentine functia la instanta si un mandat exclusiv la CSM. O varianta de compromis a reprezentat-o suspendarea din functia de conducere pe durata exercitarii mandatului de membru CSM, cu consecinta numirii unui conducator

interimar. În practica acest lucru a însemnat ca, în masura în care celelalte funcții de conducere în cadrul respectivei instante devințeau vacante, ele puteau fi ocupate doar de catre sefi interimiari avizati de CSM. Aceasta situație limitează în mod semnificativ puterile conducerii respectivei instante și asigura de facto o influență uriasă pentru membrul CSM suspendat asupra instantei din cadrul careia provine.

Ar fi de preferat ca viitorii membri CSM să demisioneze din eventualele funcții de conducere ocupate pentru a permite funcționarea normală a structurii din cadrul careia provin și implementarea de către noua echipă de conducere a propriului plan managerial.

Icertitudinea la ICCJ

O situație extrem de sensibilă se înregistrează în prezent în ceea ce privește funcțiile cele mai importante de conducere din cadrul ICCJ. Funcția de Președinte al ICCJ s-a vacanțat în 15 septembrie 2009 prin pensionarea domnului judecător Popa, interimatul fiind asigurat de doamna judecător Barbulescu (vicepreședinte al ICCJ pana la momentul respectiv). Dupa respingerea primei propunerii a CSM (formulata în octombrie 2009) privind numirea doamnei judecător Barbulescu în funcția de Președinte ICCJ, Președintele României amană luarea unei decizii privind cea de-a doua propunere care i-a fost înaintată în februarie 2010 privind numirea doamnei judecător Stanciu.

Icertitudinea generată de aceasta prelungire excesiva a interimatului celei mai înalte funcții din cadrul sistemului judiciar este aggravată de faptul că și funcția de vicepreședinte al ICCJ s-a vacanțat la începutul acestui an. Dupa ce la 4 mai 2010 CSM a anunțat candidaturile depuse pentru aceasta funcție, la 10 iunie 2010, în urma retragerii uneia dintre candidaturi și a respingerii celorlalte, CSM a decis reluarea procedurii de selecție și acordarea unui nou termen de depunere a candidaturilor, 12 iulie 2010.

Exercitarea interimara a acestor funcții nu reprezinta o soluție pozitiva, mai ales în contextul în care Comisia Europeană noteaza în ultimul sau raport o lipsă profunda de asumare a rolului sistemului judiciar în procesul de reforma.

CONCLUZII

Din analiza reieșilor cateva probleme care ar trebui rezolvate în perioada imediat urmatoare:

- Elaborarea studiilor de impact cu privire la aplicare codurilor de procedura care să evidențieze nevoie de personal la fiecare nivel al sistemului judiciar. Studiile ar trebui să includă evaluari cu privire potențialele efecte practice generate prin aplicarea mecanismelor nou introduse în cele două coduri de procedura și sa propuna modalități de limitare a eventualelor riscuri de blocaj în sistemul judiciar.
- Instantele mici și parchetele de pe langa acesteia ar trebui desființate căt mai curând pentru a se limita risipa de resurse.
- Intrarea în magistratura pe calea absolvirii INM ar trebui să fie modalitatea preferată în cadrul sistemului, iar celelalte metode să fie folosite doar exceptional. Este de presupus că după valul masiv de pensionari din 2009 și 2010 cauzat de modificarea modului de calcul al pensiei de serviciu să se revină la un ritm mai scăzut de pensionare. În funcție de concluziile studiilor de impact se poate determina nevoia reală de resurse umane în sistem.
- Reasezarea resurselor umane în cadrul sistemului judiciar ar trebui să fie realizată și prin mecanismul redistribuirii de posturi de la structurile mai puțin încarcate către cele cu activitate mai intensă.
- Membrii viitorului CSM care detin funcții de conducere la instante și parchete ar trebui să își dea demisia

din aceste functii la momentul numirii in CSM.

- Situatia de interimat la conducerea ICCJ trebuie sa ia sfarsit cat mai curand, cu atat mai mult cu cat lipsa de asumare a reformelor de catre persoane din cadrul sistemului judiciar a fost criticata in ultimul raport al Comisiei Europene.

Laura Ștefan este coordonatoarea programelor anti-corupție la SAR

Romanian Academic Society (SAR)
61 Eminescu, Bucharest 2
tel/fax (4021) 211 1477
office@sar.org.ro
www.sar.org.ro

Proiectul: Evaluarea eficienței Mecanismului de Cooperare și Verificare în domeniul Justiției. Recomandări pentru perioada post-2009

Raport editat de Societatea Academică din România (SAR)
Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene
Pentru eventuale informații și sesizări contactați cfcu.phare@mfinante.ro sau
cfcu.ISPA@mfinante.ro